

מסורת הש"ס

(א) ונחית טו, (ב) [ט"ו חוס']
שבת לג: ד"ה ריבול, (ג) [מרה
ס"ו ת"ג], (ד) [כמדכר יט'],
(ה) ס"ח שופר,

תורה אור השלם

1. וכפר אחרן על קרנותיו
אחת בשנה מדם חטאת
בכפרים אחת בשנה יכפר
עליו לדורותם קדש
קדשים הוא ליה:
שמות ל'
2. והצא אל המזבח אשר
לפני יי' וכפר עליו ולקח
מדם הפר ומדם השעיר
והניח על קרנות המזבח
ובית:
ויקרא טו יח
3. ולקחו את חלב כל
השירים אשר ישרתו בן
קדוש ותנוהו אל גיג חבלת
ויכסו אותם במסכה עור
ותחשו ותתנוהו על המטו:
ממברד כ יב

גליון הש"ס

גמ' שאני רגל דלא מצי
שבטל. ע"י זמנים דף ק"י
ע"א תוס' ד"ה מן צמיח:

לעזי רש"י

אגטי"ר, לשאוב.

מִסֵּף רַע"י

מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו. אין מערבין דם הפר ושעיר לקרבת המזבח הפנימי, אלא ניתן זה בעלמו וזה בעלמו (תמורה ה:).

תום' ימים

[illegible]

המסלול נדרש כל הוט ודק
הנעת אחרים לדעת עלמי דה
היה דל שלקטו דהו תלמי
אחר לי כי אין לשנשה כל ק
הייר אלמן ק דלמי האל
ולקח אין בדירה אלל גני
דלית ליה נמי דלית ליה הי
התנה ה"ה נמי דלית ליה הי
שנשה דעירובין ודפרק מי
הטוקם ין מקמי לו כמה סת
למאן דאמר הימני ודג

כל קבלות של כל ימות השנה קמבעיא ליה:
 חזק: חולץ. ונמצא שאין קבלה זו צדקה שהרי
 הדם צו: מאי לאו הוסיב מורק המלא במוך
 הא הכא נמי ולקח כמי (ויקרא טו) ולקח מדם הפר

רבי יונתן אומר מזה
עצמו אמר לו רבי יא
יאחת אמר לו רבי יונתן
הפר ומדם השעיר א
לומר לך אחת ולא
ולא שתיים מדם השעיר
הפר ואמר השעיר ש
אתה אומר שיהיו מע
אלא מזה בפני עצמו
לומר אחת וסתמא
המלא בריקן וכו'; בע
מרב חסדא הניח מור
את הדם מהו מין במי
אמר ליה נתיחיה נתן
לאו הושיב מורק מלא
עירה מורק מלא לחת
ליה רישא עירה דם הפ
לערבן יפה יפה תא
גבי כלי או על גבי גרל
דלא מצוי במבטלי ליה
מנייה דרך שירות בכ
בכך תא שמע דתנא
כל כלי השרת אשר
כלים ושירות אחת בע
מרב חסדא יהניח סי
את הדם מהו מין בש
חוצץ כיון דמתחלח
לא שנא אמר ליה ת
שמגיע לספוג שאני מי
הכי פשט ליה זכרם

מנחות צינו לזין הכלי חבל דם עב הוא: דם
פסול. בקידוש שהקומץ טעון להתקדש
והוא כנגד קבלה דם פסול דחייץ:
מחני

רבי יאשיהו היה אלא כרבי יאשיהו פירוש דקדבריה
רבי יהודה היה דלית ליה מערבין אע"פ דמי
ויהא דקאמר סתמא כרבי יאשיהו גמי הוה מלא
שלא הוה כשמשעתין נקט רבי יאשיהו סבורין
ויהא א"ה א"ה וז"ל לומר נפקא ליה מדרס דס
בזקנותו פליגי ויש לומר כלפני ולפנים על כרחיה
לח מועד קן כדכתיב וכן יעשה בזהל מועד ולקרי
ביר כבדאיה פירושערי אהל כשבע על טיבורה כתיב
בבבית הוי"צ א"ה הוי"צ. אבל שטית מין
שרת וכן פירק מוקס שנתנו (פסל י: ב) גבי ישי
סמה על ידי דבר אחר סמה לקוסה ויש לומר דהת
א"ה חוץ כבודו ומופס הלולב קן לא סמה
א"ה שמוח חוץ פספתויה דלא ודאי לא חייך דהו
לולב המול כמו שחלקתך דלא לא חומה ה"ל
לומר בתר הכי מין בביתו אינו חוץ הא שאין
ק"ל מאי פריך מאי לאו נתן מורק המלא
לפשיטא ליה שלא היה יכול לאחוזו כך ביר
גלי שרת מין בשאית מין חוץ בכל ענין דלפלי
דנהי דמי עבדי כעני מין דמיקרי לקוסה

[illegible]

עין כפר וכן בשעיר כתיב חטאת ולא שחיתין לא כתיב שם
ה כפר דגמר מחטאת דשעיר כו' ויחי הוא גמר חי לא הוא כתיב
כי החלמוד לא שם להאריך כן כוונא לשיטת התלמוד דלעיל אלא
ומנ' הו' ע"י לעיל כו' י"ג: בלשון רש"י ז"ל ועין ש"י.

הוציאו לו פרק חמישי יומא

רבי יונתן אומר מזה ב
והא רבי יונתן אית
בפני עצמו והא מש
בפני עצמו ונראה ל

רבי יונתן אומר מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו אמר לו רבי יאשיה והלא כבר נאמר יאחת אמר לו רבי יונתן והלא כבר נאמר מדם הפה ומדם השעיר אם כן למה נאמר אחת לומר לך אחת ולא שתיים מדם הפה אחת ולא שתיים מדם השעיר תניא איך ולקח מדם הפה ומדם השעיר שיהיו מעורבין זה בזה וזה כזה וזה כזה אמר שיהיו מעורבין זה בזה או אינו אלא מהו בפני עצמו ומזה בפני עצמו תלמוד לומר אחת וסתמא כרבי יאשיה: נתן את המלא בריקן וכו' בעא מיניה רמי בר חמא חסדא חסדא הניח מורק בתוך מורק וקבל בו אחת הדם מהו מין במינו חוצץ *או אינו חוצץ אמר ליה תניתיה נתן את המלא בריקן מאי לאו הושיב מורק מלא לתוך מורק ריקן לא עירה מורק מלא לתוך מורק ריקן הא תנא ליה רישא עירה דם הפה לתוך דם השעיר כדי לערבן יפה יפה תא שמע ^אהיה עומד על גבי כלי או על גבי רגל חבירו פסול ^בשאני רגל דלא מצי מבטיל ליה איכא דאמרי רבי בעי מיניה דרך שירות כבך או אין דרך שירות כבכך תא שמע דתנא רבי רבי ישמעאל ^אאת כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקודש שני כלים ושירות אחת בעא מיניה רמי בר חמא מורב חסדא ^אהניח סיב בתוך המורק וקבל בו אחת הדם מהו מין בשאינו מינו חוצץ או אינו חוצץ כיון דמחלחל לא חיזין או דילמא לא שניא אמר ליה תנינא ^אזולף והולך עד ששמוע לספוג שאני מיא דקלישי איכא דאמרי הכי פשט ליה ^בדום כשר יבקומי פסול: ^{מחנה}

ונתן דילמא רבי יוחנן דרשי
לדרשי ליה נפרק קמא ד
עמם אחת בשנה אי נמי כ
פלי מיהו מה שקשימי
ה כותימה מעשרין לקרמור
ע ליה כל אחת ואחת בש
ממור רבי יהודה היא שפ
ב במתחוק עמ רבי יוחנן
התעוררה (ומהם דף פא)
ן מעשרין כדמוכח קרא ב
כמי מרס הפר ומרס הש
עליו מן הרס באבצנו
דחוק ולא קרינא ליה ולקח
איש כפר בקרפא דהוה רבי
יירי שזרך סודר סבי הלל
יה ומוקד בתוך מוקד ד
איש כמו יא יד אלא שפוחו
יהא דכל עין קסוח
חוצ ולעיל קאמר גבי קסוח
הריקן לימא אין הכי
שמי מוקד כדכידות ש
ש חמא לומר דגבי לולב
ס תרע דכמי ולקח ה

היכל נבא אחת מה שכתוב בו נפישו
חזיר לתן מן הנהל בלא ין לתלדו
ועיר נמרין ח"י בדיקס שיהא ין
נפישו. מר"ה: ה"ב תנא מנא נני
אלישור תנא קמא וזית מאי קוביא
חמטין עשה ין עיור שהיטס ורין
י"ב פירט בני כעדרין ח"י כעסרים
ס' ס' אינא כעדרן אלף שיוו ח"י לתו
י"ב לתנא ור"ה י"ב פירט שלח
תברבו לו דמיס דנמיס. פירוש שיש
דמיס תחנות כעסר כעסנים אלף שיש
י"ב י"ב י"ב וכל חסר את קרס וד
תורה אמר ח"י אלף ודאי י"ב וחסר
י"ב אלף חסר חסר חסר חסר חסר חסר

נת.

עצמו ומוה בפני עצמו. תימה לי
דמשמע שניהן כאלה ומשמע אחד
דאית ליה דווקא מזה בפני עצמו
ו דמשמע הכי ומשמע הכי ילמד

אָפֿטנס ובהיכל טוען מזה צעלמו ומה
צעלמו הי"ץ לקרנות דכתיב מזה הפר
מזהם השעיר מסמחמא מזה צעלמו ומה
צעלמו ומהם נמי מסמחמא מאי דק"ל
ימימיא בפתור תניא אירך וכו' עד
למוד לומר אחת וסמחמא כרבי יאשיה
היכי אחיא כרבי יאשיה והא לרבי
יאשיה בלא אחת נמי כסבירא ו"ה כחאן
כחבי ידחיו דמי צעלמא לרבי דאמר
ר' יאשיה ל' יונתן ובלא כנר
דאמר אחת איכא למימר לדר' יונתן
לא ל' יונתן לרבי יאשיה מערבין בלא
לחאן דלחאן דברי דלחית קרא לחאן
דבר ביה וסבירא ליה דאי לא אחת
ה"א אין מערבין דומיא לפמי ולפני
היכל דילמד סחוס מן המפורש דכפי
האמר נמי מיתרמא מאי דק"ל ר' יאשיה
דאמר לעיל תפסיים דרבי יאשיה
ווא דאמר מערבין ודחי אפילו תימא
ב' יונתן שאני הכא דכתיב אחת
ששחא תימא ל' מאי קא דחי אפילו
יומא לרבי יונתן מערבין אס' כן כל
לרבי יאשיה מערבין והא ע"כ חד
יינישו אמר אין מערבין דקאמר
' יונתן ורבי יאשיה חד אמר מערבין
דאמר אין מערבין אבל למאי
תפסיים תימא דערק שאני הכא דכתיב
ששחא דאי לא כתיב אחת כסבירא הוא
דילמד סחוס מן המפורש דכפי' ואס'
מאן האי תנא דאמר מערבין אלא
ע"כ מדכתיב אחת וימאן ל' יונתן ל' דרבי
יאשיה דרש אחת להאי דרשא ול' דרבי

רבינו חננאל

[illegible]

הניח מזוֹק בחוֹך מזוֹק וקיבל
 בו את הדם פשיטא לי דודאי
 מין במינו אינו חוצץ. מיהו
 דרך שירות בכך אי לא.
 ופשיטא מיהא ואת כל כלי
 השרת וגו'. שני כלים בשירות
 אחת. אבל הניח סיב שהוא
 אדולף במזוֹק וקיבל בו את
 הדם, כיון דמחלחל ויורד
 בקרקעית הכלי אינו חוצץ.
 אבל אם הניח קומץ שהוא
 סולת שאינו יורד פסול.

(א) נ"ל ש"מ כי א"י מהם שקלל חייב.

תום' ישנים

[illegible]